

της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, σε συνδυασμό με τον τίτλο III, κεφάλαιο 1, του κανονισμού αυτού, και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.

- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 179 της 3.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 5ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-265/10) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 — Χημικά προϊόντα — Καταχώριση, αξιολόγηση, αδειοδότηση των προϊόντων αυτών και περιορισμοί που ισχύουν για τα προϊόντα αυτά — Κανονισμός REACH — Άρθρο 126 — Καθεστώς κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβάσεως των διατάξεων του κανονισμού REACH — Παράλειψη θέσεως σε εφαρμογή εντός της ταχθείσας προθεσμίας]

(2011/C 186/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Olivier και M. van Beek)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: T. Materne και L. Van den Broeck)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 126 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού

(ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (EE L 396, σ. 1) — Κυρώσεις εφαρμοστέες σε περίπτωση παραβάσεως του κανονισμού REACH

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την εφαρμογή των κυρώσεων που ισχύουν για τις παραβάσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 126 του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 221 της 14.8.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Απριλίου 2011 [αίτηση του Corte d'appello di Trento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Hassen El Dridi, ή Soufi Karim

(Υπόθεση C-61/11) (¹)

(Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Άρθρα 15 και 16 — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα ποινή φυλακίσεως για τους παρανόμως διαμενοντες υπηκόους τρίτων χωρών σε περίπτωση μη συμμορφώσεως προς διαταγή περί εγκαταλείψεως του εδάφους κράτους μέλους — Συμβατότητα)

(2011/C 186/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'appello di Trento

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Hassen El Dridi, ή Soufi Karim

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte di Appello di Trento — Ερμηνεία των άρθρων 15 και 16 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98) — Επαναπατριsmός παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Προϋποθέσεις της κρατήσεως με σκοπό την απομάκρυνση — Απειθείας εφαρμογή — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει ποινή φυλακίσεως από ένα έως τέσσερα έτη για υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος συνεχίζει να διαμένει παράνομα στο έδαφος του κράτους μετά την κοινοποίηση της πρώτης διαταγής απομακρύνσεως

Διατακτικό

Η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, και ειδικότερα τα άρθρα 15 και 16 αυτής, έχει την έννοια ότι απαγορεύει νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει την επιβολή ποινής φυλακίσεως σε παρανόμως διαμένοντα υπήκοο τρίτου κράτους για τον μοναδικό λόγο ότι αυτός, κατά παράβαση διαταγής εγκαταλείψεως του εδάφους του κράτους αυτού εντός ορισμένης προθεσμίας, παραμένει εντός του εν λόγω εδάφους χωρίς να συντρέχει δικαιολογητικός λόγος.

(¹) ΕΕ C 113 της 9.4.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Μαρτίου 2011 [αίτηση του Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nicușor Grigore κατά Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Υπόθεση C-258/10) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Έννοια της «μέγιστης εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας» — Δασοφύλακας υπαγόμενος, σύμφωνα με τους όρους της συμβάσεως εργασίας του και της εφαρμοστέας συλλογικής συμβάσεως, σε ελαστικό ωράριο εργασίας 8 ωρών ημερησίως και 40 ωρών εβδομαδιαίως — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία τον καθιστά υπεύθυνο για κάθε ζημία επερχόμενη στη δασική ζώνη που εμπίπτει στην αρμοδιότητά του — Χαρακτηρισμός — Επίπτωση των πρόσθετων ωρών στην αμοιβή και στις χρηματικές αποζημιώσεις του ενδιαφερομένου)

(2011/C 186/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Dâmbovița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nicușor Grigore

κατά

Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Dâmbovița — Ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 1, και 6 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία οι δασοφύλακες ευθύνονται για οποιαδήποτε ζημία σημειώνεται εντός της δασικής ζώνης τους, ενώ, σύμφωνα με τις ρήτρες της συμβάσεως εργασίας τους, οφείλουν να εργάζονται ημερησίως κατ' ανώτατο όριο 8 ώρες — Έννοια της «μέγιστης εβδομαδιαίας διάρκειας εργασίας» — Πραγματική εβδομαδιαία διάρκεια υπερβαίνουσα την προβλεπόμενη από τον νόμο μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια — Επίπτωση επί των αποδοχών και των αποζημιώσεων των ενδιαφερομένων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι η περίοδος κατά την οποία δασοφύλακας, του οποίου ο ημερήσιος χρόνος εργασίας, όπως ορίζεται στη σύμβαση εργασίας του, είναι οκτώ ωρών, πρέπει να διασφαλίζει την εποπτεία δασικής ζώνης, και στοιχειοθετείται η πειθαρχική, περιουσιακή, διοικητική ή ποινική ευθύνη του, αναλόγως της περιπτώσεως, για τις ζημιές που σημειώνονται στην εμπίπτουσα στην αρμοδιότητά του ζώνη, ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίο σημειώνονται οι εν λόγω ζημιές, αποτελεί «χρόνο εργασίας» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής μόνον αν η φύση και το περιεχόμενο της υποχρεώσεως εποπτείας την οποία υπέχει ο δασοφύλακας αυτός και το εφαρμοστέο ως προς αυτόν καθεστώς στοιχειοθετήσεως ευθύνης απαιτούν τη φυσική παρουσία του στον τόπο εργασίας και αν, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, πρέπει να τίθεται στη διάθεση του εργοδότη του. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στους απαραίτητους πραγματικούς και νομικούς ελέγχους, μεταξύ άλλων, από απόψεως του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, για να εκτιμήσει αν πρόκειται περί αυτού στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.

2) Ο χαρακτηρισμός μιας περιόδου ως «χρόνου εργασίας» κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88 δεν εξαρτάται από την παραχώρηση υπηρεσιακής κατοικίας εντός της ζώνης που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του οικείου δασοφύλακα καθόσον η παραχώρηση αυτή δεν συνεπάγεται ότι ο εν λόγω δασοφύλακας υποχρεούται να είναι φυσικώς παρών στον καθορισμένο από τον εργοδότη χώρο και να βρίσκεται στη διάθεση του εργοδότη ώστε να δύναται αμέσως να παρέχει τις κατάλληλες υπηρεσίες σε περίπτωση ανάγκης. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στους απαραίτητους ελέγχους για να εκτιμήσει αν πρόκειται περί αυτού στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.